

здійснюватися з урахуванням певної складеної програми розвитку і впровадження інновацій на підприємстві [3].

Отже, при формування механізму ресурсозабезпечення треба брати до уваги вплив зовнішніх та внутрішніх факторів та будувати цю систему у відповідності до основних принципів механізму формування ефективного управління ресурсним забезпеченням діяльності підприємства. Зазначимо, що функціональна підсистема управління ресурсозабезпеченням діяльності суб'єкта господарювання є невід'ємною складовою загальної системи управління підприємства, тому за умов злагодженої та ефективної їх взаємодії, наслідуючи фундаментальні засади та фокусуючись на стратегічних цілях, можна досягти конкурентних переваг.

Список використаних джерел:

1. Теплюк М. А. Сутнісна характеристика та таксономія ресурсів підприємства / М. А. Теплюк // Науковий Вісник Херсонського Державного Університету – 2015. – №13. – С. 80–84.
2. Путренко В. В. Особливості територіальної організації системи ресурсозбереження на регіональному рівні / В. В. Путренко // Український географічний журнал. – 2009. – №2. – С. 19–24.
3. Набатова Ю. О. Основи процесу формування ресурсних стратегій діяльності підприємств / Ю. О. Набатова // ІХ Всеукр. наук. Internet-конф., 23–24 лют. 2011 р. : тези. – Житомир : ЖДТУ, 2011. – С. 126–127.
4. Лівер А. В. Управління матеріальними ресурсами при виробництві соціально значущої продукції в умовах конкретного підприємства / А. В. Лівер, В. Г. Бикова // Збірник наукових праць Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка і менеджмент – 2017: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку»: у 11 т. – Дніпро : Видавець Біла К. О., 2017. – Т. 6. – С. 33–35.
5. Економічне управління підприємством : навч. посіб. / А. М. Колосов, О. В. Коваленко, С. К. Кучеренко, В. Г. Бикова ; за заг. ред. А. М. Колосова. – Старобільськ : Вид-во держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка», 2015. – 352 с.

Швайковський С. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПОБУДОВА ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Ресурсне забезпечення діяльності підприємства відіграє надзвичайно важливу роль у формуванні передумов його розвитку незалежно від галузевої приналежності та масштабів діяльності.

Традиційно усі ресурси підприємства можуть бути поділені на три укрупнені групи: фінансові (мають «первинний» характер у діяльності більшості підприємств, оскільки початково формуються ще на етапі їх створення), виробничі (мають «двоїстий» характер, оскільки, з одного боку, придбаваються шляхом використання фінансових ресурсів, а з іншого, створюють передумови для подальшого нарощування обсягів фінансових ресурсів у разі їхнього ефективного використання) та інформаційно-часові (з огляду на специфіку їх динамічності не можуть бути віднесені до перших двох груп).

Для виробничих підприємств найбільшу проблему становить використання саме виробничих ресурсів, які у сукупності формують ресурсну складову їхнього виробничого потенціалу (здатності робітників ефективно використовувати фінансові, матеріальні, нематеріальні ресурси для досягнення стратегічних цілей підприємства [3]).

Принципові положення побудови ефективної системи управління виробничими ресурсами підприємства зводяться до такого.

По-перше, забезпечення діяльності підприємства усіма необхідними ресурсами нормативного рівня якості у встановленій плановими завданнями щодо виробничої програми кількості. При цьому слід враховувати так званий «страховий запас» не лише стосовно забезпеченості матеріальними ресурсами, але й трудовими (для «перекриття» можливих неявок на роботу) і техніко-технологічними (на випадок позаштатних ситуацій у їхньому технічному стані).

По-друге, при визначенні потреби у виробничих ресурсах необхідно враховувати їхню часткову взаємозамінність. Так, недостатній технічний рівень основних виробничих фондів певною мірою може бути компенсований високим рівнем кваліфікації працівників, здатних за рахунок зростання продуктивності праці забезпечити виконання виробничої програми. У той же час низька якість вхідної сировини не може бути виправлена залученням інших виробничих ресурсів більш високої якості. Тобто це положення має враховуватися, але обмежено, з урахуванням специфіки функціонування підприємства.

По-третє, на підприємстві має бути сформована система контролю за збереженістю виробничих ресурсів за їхньою кількістю і якістю як у складських,

так і у виробничих підрозділах із зафіксованою у відповідних інструктивних документах відповідальності за збереження. У цьому контексті управління виробничими ресурсами перетинається із формуванням дієвої системи силової складової економічної безпеки підприємства.

По-четверте, наявні виробничі ресурси підприємство і, передусім, його виробничі підрозділи, мають використовувати ефективно. Оцінювати рівень ефективності використання виробничих ресурсів необхідно не за традиційним графіком, тобто ретроспективно щомісяця або щокварталу, а з прив'язкою до тривалості виробничого циклу: у разі більш тривалого циклу (як, наприклад, у машинобудуванні) періодичність проведення аналітичних процедур може охоплювати більші проміжки часу і навпаки, у разі «короткого» виробничого циклу (як, наприклад, на хлібопекарських підприємствах) оцінювання ефективності використання виробничих ресурсів має проводитися «у режимі реального часу».

По-п'яте, при формуванні цінової політики підприємства доцільно враховувати тенденції саме перспективної зміни вартості використовуваних виробничих ресурсів з огляду на наявність часового лагу між процесами придбання ресурсів і реалізації продукції, який в умовах активізації інноваційних процесів може викликати диспропорції у ефективності використання не лише виробничих, але й фінансових ресурсів підприємства.

По-шосте, формування системи управління ресурсним забезпеченням вимагає і побудови адекватного мотиваційного механізму, який би створював належні передумови для одержання додаткового позитивного економічного ефекту за рахунок абсолютної й відносної економії ресурсів. У першу чергу, це стосується матеріальних ресурсів, але система мотивації може бути побудована і відносно трудових та техніко-технологічних ресурсів, в основу якої покладаються можливості недопущення непродуктивних витрат і втрат робочого часу.

По-сьоме, система управління виробничими ресурсами має бути інтегрована у загальну корпоративну систему управління підприємством.

І нарешті, слід відзначити, що побудова ефективної системи управління ресурсним забезпеченням не має на меті мінімізувати потребу у ресурсах.

Головними індикаторами ефективності цієї системи є інтенсифікація виробничих процесів та максимально можливе виконання виробничої програми за кількісними і якісними показниками.

Список використаних джерел:

1. Базилевич В. Д. Економічна теорія: Політекономія : підруч. / за ред. В. Д. Базилевича. – 7-ме вид., стер. – К. : Знання-Прес, 2008. – 719 с.
2. Калинина А. Э. Экономика фирмы: производственные ресурсы и результативность хозяйственной деятельности : учеб. пособ. / А. Э. Калинина. – Волгоград : Изд-во Волгоградского гос. ун-та, 2004. – 172 с.
3. Огорокова Л. Г. Ресурсный потенциал предприятий / Л. Г. Огорокова. – СПб. : СПб. ГТУ, 2001. – 293 с.
4. Покропивний С. Ф. Економіка підприємства: підручник / С. Ф. Покропивний. – 2-ге вид., перероб. та доп. – К. : КНЕУ, 2001. – 528 с.
5. Попович П. Я. Економічний аналіз діяльності суб'єктів господарювання : підруч. / П. Я. Попович. – 3-тє вид. перероб. і доп. – К. : Знання, 2008. – 630 с.
6. Прокопенко І. Ф. Методика і методологія економічного аналізу: навч. посіб. / І. Ф. Прокопенко, В. І. Ганін. – К. : Центр учбової літератури, 2008. – 430 с.
7. Лівер А. В. Управління матеріальними ресурсами при виробництві соціально значущої продукції в умовах конкретного підприємства / А. В. Лівер, В. Г. Бикова // Економіка і менеджмент – 2017: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку : зб. наук. праць Міжнар. наук.-практ. конф. : у 11 т. – Дніпро : Видавець Біла К. О., 2017. – Т. 6. – С. 33–35.
8. Економічне управління підприємством : навч. посіб. / А. М. Колосов, О. В. Коваленко, С. К. Кучеренко, В. Г. Бикова; за заг. ред. А. М. Колосова. – Старобільськ : Вид-во держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка», 2015. – 352 с.

Щеміль А. С., к. е. н. Кучеренко С. К.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

УДОСКОНАЛЕННЯ МАТЕРІАЛЬНО ТЕХНІЧНОГО ПОСТАЧАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В умовах конкурентної боротьби між різними виробниками олії на ринку України дуже важливо мати стійкі позиції на ринку. Для того, щоб перемогти, необхідно мати високі за якістю та помірні за ціною матеріально-технічні ресурси. Зміна господарських відносин на ринку продукції АПК, вплив коливання організаційно-правових форм, або правового статусу багатьох підприємств є суттєвими чинниками зміни процесів матеріально-технічного постачання при